

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΠΡΩΤΟΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ & ΠΑΥΛΟΥ ΕΙΣ ΚΑΠΕΡΝΑΟΥΜ.

Τήν Παρασκευήν, 29^η Ἰουνίου/12^η Ἰουλίου 2013, ἐωρτάσθη ἡ ἐορτή τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου εἰς τόν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἱερόν Ναόν τοῦ Πατριαρχείου εἰς Καπερναοῦμ. Ὁ ἱερός Ναός αὐτός, ὁ προκαλῶν τόν θαυμασμόν τῶν ὀφθαλμῶν ἐξωτερικῶς καί ἐσωτερικῶς, εἶναι κτίσμα τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δαμιανοῦ τοῦ 1935 εἰς ἀρχαιολογικόν χῶρον ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Καπερναοῦμ εἰς τήν δυτικὴν ὄχθην τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης. Εἰς Καπερναοῦμ, ὡς γνωστόν, ἐδίδαξεν ὁ Κύριος καί ἐποίησε πολλά τῶν σημείων Αὐτοῦ, ἀφ' ὅτου ἐγκαταλείψας τήν ἰδίαν Αὐτοῦ πατρίδα τήν Ναζαρέτ καί διά τούτων εἶπεν: «οὐαί σοι, Χοραζίν· οὐαί σοι, Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καί Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῶ καθήμενοι μετενόησαν. πλὴν Τύρῳ καί Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν. καὶ σύ, Καπερναοῦμ, ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσα, ἕως ἄδου καταβιβασθήσῃ ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον. πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί...», (Ματθ. 11, 21-24).

Εἰς τό ἱερόν αὐτόν Ναόν προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκόπου Σερβίας κ. Βασίλειου καί τοῦ Γέροντος Σκευοφύλακος Σερβίας κ. Ἰσιδώρου καί Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὡς τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Τιβεριάδος π. Τιμοθέου, τῆς Μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ θαβωρίου ὄρους Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰλαρίωνος, τοῦ ἡγουμένου ἐν Φχές Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου πρεσβυτέρου τῆς Κοινότητος τοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν περιοχὴν τῆς Γαλιλαίας καί τῆς Ἄκκρης καί πολλοῦ λαοῦ ἐκ τοῦ Ἀραβοφώνου, Ἑλληνοφώνου καί Ρωσοφώνου ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου, κυρίως ἐκ τῆς βορείου δικαιοδοσίας αὐτοῦ ἐν εὐλαβείᾳ καί κατανύξει συμμετεχόντων.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον πρὸς τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα, ἔχοντα οὕτως ἑλληνιστί:

«Ἐδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλάνθρωπε, τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους σου, ἐν ἧ ὑπερλάμπουσι, νοητοὶ φωστῆρες, Πέτρος τε καὶ Παῦλος, ὡσπερ ἀστέρες λογικοί, τὴν οἰκουμένην περιουγάζοντες, δι' ὧν ἐφωταγώγησας, τὴν δυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εὐσεβεῖς Χριστιανοί, εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Ἐορτὴ χαρμόσυνος ἐπέλαμψε σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ βιβλικῷ τούτῳ τόπῳ τῆς Καπερναοῦμ, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν Ἁγίων πνευματοφόρων καί κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου. Οὗτοι εἶναι τὰ καυχήματα, τὰ ὅποια ὁ φιλάνθρωπος θεὸς Πατήρ ἔδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐτοῦ. Καί τοῦτο, διότι ὁ μὲν Πέτρος ἀνεδείχθη ἡ πέτρα τῆς πίστεως ὁ δὲ Παῦλος ὁ ῥήτωρ τῆς οἰκουμενικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Τό ἀποστολικόν κήρυγμα τῶν κορυφαίων τούτων φωστήρων τῆς Ἐκκλησίας εἶχεν ὡς πηγήν καί σημεῖον ἀναφορᾶς τόν θεμέλιον λίθον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τόν θεόν καί Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ὡς τοῦτο μαρτυρεῖται εἰς τάς ἐπιστολάς αὐτῶν. Τοῦ μέν Πέτρου λέγοντος: «Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ θεῶ ἐκλεκτόν, ἔντιμον», νά πλησιάζετε ὀλοένα καί περισσότερον πρὸς τόν Κύριον, ὁ Ὅποιος εἶναι λίθος πού ἔχει ζωὴν καί μεταδίδει ζωὴν καί ἀπό μὲν τούς ἀνθρώπους ἔχει ἀποδοκιμασθεῖ, διότι τόν ἐσταύρωσαν, ἐνώπιον ὅμως τοῦ θεοῦ εἶναι ἐκλεκτός καί τιμημένος. (Α΄ Πέτρ. 2,4) Τοῦ δὲ Παύλου ὁμολογοῦντος ὅτι: «Κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός», (Α΄ Κορ. 3, 10-11), διότι κανένας δέν μπορεῖ νά βάλῃ ἄλλον θεμέλιον λίθον ἐκτός ἐκείνου που εὐρίσκεται τώρα ἀμετακίνητος καί ἄσειστος εἰς τὴν βάσιν τῆς οἰκοδομῆς, καί ὁ θεμέλιος αὐτός λίθος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ἡ ὁμολογία τοῦ Πέτρου: «σύ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος», (Ματθ. 16,16) καί ἡ δήλωσις τοῦ Παύλου, ὅτι ἐνεργεῖ «κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι παρά θεοῦ», (Α΄ Κορ 3,10) ἀποτελοῦν τό βασικόν γνῶρισμα τῆς διακριτικῆς αὐτῶν ἀποστολικότητος.

Τόσον ὁ Πέτρος ὅσον καί ὁ Παῦλος ἐπιμένουν εἰς τό ἀποστολικόν αὐτῶν κήρυγμα, εἰς τό σωτήριον ἔργον τοῦ θεοῦ καί τοῦ Μεσσίου Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος ἐξηγόρασεν ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους μέ τό πολύτιμον Αὐτοῦ αἷμα. «Εἰδότες», λέγει ὁ Πέτρος, «ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς παρτροπαραδότου, ἀλλά τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καί ἀσίλου Χριστοῦ, προεγνωσμένου μὲν πρό καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς», (Α΄ Πέτρ. 1, 18-19).

«Εὐλογητός» δὲ λέγει ὁ σοφὸς Παῦλος, «ὁ θεὸς καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ, καθὼς καί ἐξελέξατο ἡμᾶς πρό καταβολῆς κόσμου εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καί ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ, ἐν ἀγάπῃ... ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων κατὰ τόν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ», (Ἐφεσ. 1,3...7).

Διὰ τούς σήμερον τιμωμένους Ἁγίους Ἀποστόλους, ἀγαπητοί μου, ὁ Χριστός ὁ Υἱὸς τοῦ θεοῦ Λόγου τοῦ ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας σαρκωθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ οἱ «διηρημένοι τοῖς σώμασι καί ἠνωμένοι τῷ πνεύματι» θεοκήρυκες Ἀπόστολοι εἶδον τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. Εἶδον, μέ ἄλλα λόγια, τὴν ἐν Χριστῷ ἀπολύτρωσιν ὡς κηρύττει ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος: «πάντες γάρ ἡμαρτον καί ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, δικαιοῦμενοι δωρεάν τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», (Ρωμ. 3, 23-24).

Ἡ ἁμαρτία, δηλονότι ἡ ἀποστασία ἀπὸ τόν θεόν, εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ἐστέρησε τούς ἀνθρώπους τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. Ἐστέρησε τούς ἀνθρώπους τῆς κοινωνίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Παρὰ ταῦτα ἡ ἄμετρος φιλανθρωπία τοῦ θεοῦ παρέχει εἰς τόν ἄνθρωπον τὴν δυνατότητα νά ἐπανακτήσῃ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ, γενόμενον κοινωνόν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος , τό ὁποῖον οἰκεῖ ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ, «οὐκ οἶδατε», λέγει ὁ θεῖος Παῦλος, «ὅτι Ναός θεοῦ ἐστε καί τό Πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τόν ναόν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γάρ Ναός τοῦ θεοῦ ἁγίος ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς», (

Α' Κορ. 3, 16-17).

«Εἰ ὀνειδίξεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοί, (ἐστε), λέγει ὁ ἀπόστολος Πέτρος, «ὅτι τό τῆς δόξης καί δυνάμεως καί τό τοῦ θεοῦ Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται κατά μέν αὐτοῦς βλασφημεῖται, κατά δέ ὑμᾶς δοξάζεται», (Α' Πετρ. 4,14).

Εἰς αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἀποστολήν τοῦ κηρύγματος τῆς ἐπιστροφῆς τῆς μετανοίας καί τῆς ἀνανήψεως τοῦ ἀνθρώπου ἐκλήθησαν οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ἀποστόλων, Πέτρος ὁ μακάριος καί Παῦλος ὁ θεσπέσιος, ὡς ψάλλει καί ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας: «Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες τήν κορυφήν ὑμνήσωμεν Πέτρον καί Παῦλον τούς θείους τῆς οἰκουμένης φωστῆρας, τούς κήρυκας τῆς πίστεως, τάς θεολόγους σάλπιγγας, δογμάτων τούς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τούς στύλους καί καθαιρέτας τῆς πλάνης».

Δεηθῶμεν τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ τά τῆς διανοίας ὄμματα φωτίσαντος τῷ θείῳ καί ἀπροσίτῳ αὐτοῦ φωτί, τούς Ἁγίους Ἀποστόλους Πέτρον καί Παῦλον, ἵνα διά τῶν ἱκεσιῶν αὐτῶν ἀξιωθῶμεν καί ἡμεῖς τῆς σωτηρίας καί τοῦ φωτισμοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀμήν.

καί ὡς ἔπεται ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2013/07/13/2555>

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν καί τήν λιτανείαν ὁ φίλεργος καί ἀνακαινίσας τήν Μονήν ἡγούμενος μοναχός π. Εἰρήναρχος παρέθεσεν εἰς πάντας παραθαλασίαν τράπεζαν ἰχθύων.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

http://youtu.be/wSnzr2WY_a8

ngg_shortcode_0_placeholder